

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t s
framställning till Ålands landsting angående
regeringens till Riksdagen överlämnade propo-
sition med förslag till lag om godkännande
av vissa bestämmelser i avtalet med Island
för undvikande av dubbelbeskattning av in-
komst och förmögenhet och förhindrande av
kringgående av skatt.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen
för Åland den 28 december 1951 bör landstinget ge sitt
bifall till lag, genom vilken fördrag med främmande
makt bringas i kraft inom landskapet Åland, för så vitt
i fördraget ingår bestämmelser, som innebär upphävande
eller ändring av eller avvikelse från stadganden i
självstyrelselagen. I anseende härtill och då ovannämnda
avtal för Finlands del bland annat gäller kommunalskatt,
på vilket beskattningsområde Landstinget jämlikt 13 § 1
mom. 3 punkten självstyrelselagen tillkommer lagstiftnings-
behörighet i landskapet, erfordras Landstingets bifall
till ifrågavarande lags ikraftträdande i landskapet.

Med bifogande av regeringens proposition, som jämväl
innehåller texten till förenämnda avtal, föreslås

att Ålands landsting måtte
ge sitt bifall till den
i propositionen ingående
lagens ikraftträdande i
landskapet Åland till de
delar sagda avtal innebär
avvikelse från självstyrelse-
lagen, under förutsättning

att Riksdagen godkänner
propositionen i oför-
ändrad form.

Helsingfors, i Statsrådet den 16 mars 1973

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

M. Kekkonen

Matti Louekoski
Justitieminister Matti Louekoski

006

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Island för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och förhindrande av kringgående av skatt.

Underhandlingar om ett skatteavtal fördes mellan Finland och Island i Helsingfors 2.—5.9.1969 och i Reykjavik 25.—29.5.1970. Såsom resultat av underhandlingarna undertecknades ett skatteavtal i Helsingfors den 2 mars 1972.

Emedan de avtalsslutande staterna bägge är medlemmar av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), har såsom underlag för skatteavtalet använts ett av nämnda organisation uppgjort utkast till skatteavtal (modellavtal). Till sin uppbyggnad och sitt innehåll följer det nya skatteavtalet sålunda tämligen långt uppbyggnaden av och innehållet i andra skatteavtal som Finland slutit på senaste tid.

Skatteavtalet är indelat i sju kapitel som följer: I Avtalets tillämpningsområde, II Definitioner, III Beskattning av inkomst, IV Beskattning av förmögenhet, V Metoder för undanröjande av dubbelbeskattning, VI Särskilda bestämmelser och VII Slutbestämmelser.

Enligt bestämmelserna i kapitel I, som gäller avtalets tillämpningsområde, tillämpas skatteavtalet på personer som har sitt hemvist i endera avtalsslutande staten eller i båda (artikel 1). I detta sammanhang kan konstateras, att bestämmelserna i artikel 25, som gäller förbud mot diskriminering, trots bestämmelsen i artikel 1 utsträcks till att omfatta även sådana medborgare i avtalsslutande stat som icke har sitt hemvist i någondera av de avtalsslutande staterna.

För Finlands del berör skatteavtalet inkomst- och förmögenhetsskatt, kommunalskatt, kyrkoskatt och sjömansskatt samt för Islands del statlig och kommunal inkomst- och förmögenhetsskatt (artikel 2). Den isländska kommunala skatten på utgifter i näringsverksamhet (adstödugjald), vilken uppbärs på grundval av utgifterna vid begagnande av i Island beläget fast driftställe, vilket innehas av

företag som driver i artikel 8 avsedd sjö- och luftfart, avdras enligt artikel 24 punkt 3 från skatten i Finland, försovitt den person som utöver nämnda verksamhet har sitt hemvist i Finland och är skattskyldig här.

De viktigaste allmänna definitionerna ingår i artiklarna 3, 4 och 5. De följer tämligen noggrant OECD:s modellavtal. Undantag utgör de till artikel 3 punkt 1 underpunkterna a och b förlagda bestämmelserna om kontinentalsockeln samt preciseringen i underpunkt c av begreppet "person".

Enligt bestämmelserna om skatterättsligt hemvist (artikel 4) avgörs vilken avtalsslutande stat som erhåller rätt att beskatta en person för såväl inhemsk som utländsk inkomst, om han, enligt den nationella lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten, på grund av att han har sitt hemvist i endera staten eller på annan därmed jämförbar grundval, är allmänt skattskyldig i densamma.

Såsom fast driftställe anses en sådan stadigvarande plats för affärsverksamhet, där företagets verksamhet helt eller delvis utövas (artikel 5 punkt 1). Såsom fast driftställe anses alltså i artikel 5 punkt 2 avsedda stadigvarande platser för affärsverksamhet såsom platsen för företagets ledning eller filial. I artikel 5 punkt 3 uppräknas de fall, som icke är fasta driftställen trots att de är stadigvarande platser för affärsverksamhet. En sådan plats för affärsverksamhet är bl. a. en plats som upprätthålls enbart för inköp av varor. Samma artikel innehåller ytterligare bestämmelser därom när fysisk eller juridisk person anses såsom fast driftställe för uppdragsgivare i den andra avtalsslutande staten (artikel 5 punkterna 4 och 5). Artikel 5 punkt 6 i avtalet innehåller en bestämmelse, enligt vilken ett bolag icke får betraktas såsom fast driftställe för ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller för ett bolag som där utövar affärsverk-

samhet antingen genom ett fast driftställe eller därförutan på den grund, att det förstnämnda bolaget kontrollerar det andra bolaget eller att det kontrolleras av det andra bolaget.

De punkter av skatteavtalet, vilka gäller beskattningsrättens fördelning mellan de avtalsslutande staterna (artiklarna 6—23 i kapitlen III och IV), innehåller tre olika modellösningar. För det första tillkommer rätten att beskatta vissa slags inkomster uteslutande den ena avtalsslutande staten. Enligt artikel 8 punkt 1 beskattas sålunda inkomst av internationell sjöfart endast i den stat, i vilken det företag finnes som driver dylik sjöfart. För det andra får i främsta rummet den stat, från vilken inkomst härrör, för vissa slags inkomster beskatta skattskyldig som har sitt hemvist i den andra avtalsslutande staten. Härvid åligger det den stat, i vilken den skattskyldiga har sitt hemvist, att vidtaga åtgärder för att förhindra dubbelbeskattning. Till denna grupp hör t.ex. i artikel 6 punkt 1 nämnda inkomster av fastighet. För det tredje är i fråga om somliga inkomstslag förstahandsrätten till beskattning för den stat, från vilken inkomsten härrör, begränsad till ett i avtalet bestämt maximibelopp. En sådan begränsning ingår bl. a. i artikel 10, som gäller fördelning av rätten att beskatta dividendinkomster.

Försåvitt i artiklarna 6—21 icke uttryckligen annorlunda bestämmes, beskattas inkomst som en person med hemvist i en avtalsslutande stat endast i denna (artikel 22).

I det följande behandlas i detalj bestämmelserna i artiklarna 6—21.

Inkomst av fast egendom får enligt artikel 6 punkt 1 beskattas i den avtalsslutande stat, där den fasta egendomen finns.

Med avvikelse från OECD:s modellavtal har till artikel 6 punkt 3 fogats en bestämmelse, som jämställer aktier och andelar i samfund, som äger fastighet — närmast bostadsaktiebolag, andelslag och fastighetsbolag — med fast egendom.

Inkomst av rörelse beskattas enligt artikel 7 endast i den avtalsslutande stat, där företaget är beläget. Om företaget likväl har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, får företagets inkomst, till den del den hänför sig till det fasta driftstället, beskattas i den avtalsslutande stat, där nämnda driftställe är beläget. Samma artikel innehåller vidare detaljerade definitioner om när inkomst är att anse såsom inkomst från fast driftställe.

Inkomster av internationell sjö- och luftfart beskattas enligt artikel 8 endast i den stat, där företagets verkliga ledning finns. Då företagets ledning befinner sig ombord på ett fartyg, avviker förfarandet från OECD:s modellavtal såtillvida, att ledningen i sådana fall anses utövad i den avtalsslutande stat, där trafikens utövare har sitt hemvist. Fartygets hemortshamn är sålunda icke av betydelse vid bestämmandet av beskattningsorten. Dessa bestämmelser tillämpas även då finskt eller isländskt företag deltar i internationell sjö- eller luftfartspool.

Det beskattningsbara inkomstbeloppet för företag, som står i fast förbindelse med varandra, kan korrigeras med stöd av artikel 9, då bolagen överenskommit om villkor eller iaktar ett förfarande, som koncentrerar inkomsterna till den avtalsslutande stat, som i beskattningshänseende är förmånligare.

Bestämmelserna om beskattning av dividendinkomster ingår i artikel 10 i skatteavtalet.

Enligt skatteavtalet får dividend beskattas i den avtalsslutande stat, där den person som mottagit dividenden har sitt hemvist. Dividend får även beskattas i den avtalsslutande stat, där det bolag som utbetalar dividenden är beläget. Beloppet av denna källskatt är likväl enligt punkt 2 begränsat till 5 %, om mottagaren är bolag som direkt behärskar minst 25 % av det utbetalande bolagets kapital samt i övriga fall till 15 %.

Rätten att beskatta dividendinkomster har definierats med beaktande av särdragen i den isländska lagstiftningen. Sålunda kan Island med stöd av punkt 3 höja skattefoten från 5 % till 15 % för den del av dividend, för vilken det bolag, som utdelar dividenden, enligt lagstiftningen i Island beskattas i enlighet med en lägre skattefot än för samma bolags outdelade vinst.

Med avvikelse från OECD:s modellavtal bestämmes i artikel 11, att ränta enligt huvudregeln beskattas endast i den stat, där räntetagaren har sitt hemvist.

Enligt artikel 12, som gäller royalties, är huvudregeln vid beskattningen av royalties, som erlägges till person med hemvist i den ena avtalsslutande staten, att de beskattas endast i den stat där vederbörande har sitt hemvist.

Vinst av överlåtelse av fast egendom får enligt artikel 13 beskattas i den avtalsslutande stat, där egendomen finns. Vinst av överlåtelse

av lös egendom tillhörande anläggningstillgångarna i fast driftställe eller av överlåtelse av lös egendom, tillhörande stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, får beskattas i den avtalsslutande stat där denna egendom finns, trots att företaget är beläget i den andra avtalsslutande staten eller att den person, som utövar fritt yrke, har sitt hemvist i den andra avtalsslutande staten.

Annan försäljningsvinst beskattas endast i den avtalsslutande stat, där överlåtaren har sitt hemvist.

Inkomst av självständigt personligt arbete beskattas endast i den stat, där den som utfört arbetet har sitt hemvist, försåvitt han icke har stadigvarande anordning i den andra avtalsslutande staten. Om han har en sådan stadigvarande anordning, får inkomsten till den del den härrör från denna enligt artikel 14 beskattas i den stat, där den stadigvarande anordningen finns.

Enligt artikel 15, som gäller osjälvständigt personligt arbete, är huvudregeln att rätten att beskatta bestämmes enligt den ort, där arbetet utförts. För att underlätta arbetskraftens internationella rörlighet har i punkt 2 bestämts, att inkomst av kortvarigt arbetsförhållande i den andra avtalsslutande staten beskattas i den stat, där arbetstagaren har sitt hemvist. Härvid förutsättes, att icke heller arbetsgivaren har sitt hemvist i den avtalsslutande stat, där arbetet utföres. På gottgörelse för arbete, som utförts ombord på fiske-, salfångst- eller valfångstfartyg, tillämpas samma bestämmelser som på gottgörelse för personligt arbete, som utförts ombord på fartyg i internationell trafik. Om tjänstgöringen helt eller huvudsakligast försiggår ombord på finskt eller isländskt luftfartyg, beskattas gottgörelsen endast i den stat, där arbetstagaren har sitt hemvist.

Bestämmelserna i artiklarna 16—19 om styrelsearvoden samt inkomster, som artister och idrottsmän förvärfvar genom personlig verksamhet i denna sin egenskap, ävensom om pensioner och gottgörelser för offentliga uppdrag motsvarar bestämmelserna i OECD:s modellavtal. Det enda tillägget är bestämmelsen i artikel 17 punkt 2, enligt vilken bolag som förmedlar tjänster, vilka tillhandahålls av artister och idrottsmän, får beskattas i den avtalsslutande stat där dessa tjänster har utförts.

Artikel 20, som gäller beskattning av studerande och praktikanter, liknar till sina hu-

vudprinciper OECD:s modellavtal, även om dess stadganden är mera detaljerade. Professor, lärare och forskare beskattas med stöd av artikel 21 icke i den avtalsslutande stat, där de vistas under en tid av högst två år för att meddela undervisning eller utöva vetenskaplig forskning.

Artikel 23, som gäller beskattning av förmögenhet, motsvarar bestämmelserna i OECD:s modellavtal.

Bestämmelserna om metoder för undanröjande av dubbelbeskattning ingår i kapitel V artikel 24. I fall då rätten att beskatta uteslutande ankommer på den ena avtalsslutande staten (uttrycket "beskattas endast"), behövs icke bestämmelser om förfarandet.

I Finland har man för att i internationella sammanhang förhindra dubbelbeskattning regelmässigt omfattat befrielsemetoden.

Erhåller person med hemvist i Finland eller med honom jämställbar juridisk person sådan inkomst från Island som där beskattats och denna inkomst enligt detta avtal även får beskattas i Finland, sker befrielse från skatt i Finland sålunda, att inkomsten från Island räknas såsom hos oss beskattningsbar inkomst. Skatten beräknas på detta sätt på grundval av bruttoinkomsten, varefter från skatten avdras den del, som härrör från inkomsten från Island. I Island tillämpas motsvarande förfarande.

Närmast av övervakningsskäl har för dividendinkomsternas del omfattats avräkningsmetoden. I enlighet med denna beviljar Finland personer, som har hemvist i Finland och erhåller dividendinkomster från Island, gottgörelse i form av avräkning, som motsvarar den skatt som uppburits i Island. Skatteavräkningen får dock icke överstiga det skattebelopp som i Finland uppbärs för vederbörande inkomst.

Det nya skatteavtalet innehåller ytterligare artiklar, som gäller förbud mot diskriminering (25), förfarandet vid ömsesidig överenskomelse (26), utbyte av upplysningar (27), diplomaters och konsulers privilegier (28), ikraftträdande (29) och upphörande (30).

Det nya skatteavtalet tillämpas första gången för skatteåret 1970.

Med stöd av vad ovan anförts föreslås i enlighet med 33 § regeringsformen,

att Riksdagen måtte besluta godkänna de bestämmelser i det i Helsingfors den 2 mars 1972 med Island ingångna avta-

let för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och förhindrande av kringgående av skatt, vilka kräver Riksdagens samtycke.

Emedan nämnda avtal innehåller bestämmelser vilka hör till lagstiftningens område, förlägges Riksdagen samtidigt till antagande följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Island för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och förhindrande av kringgående av skatt.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Bestämmelserna i det avtal för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och förhindrande av kringgående av skatt som den 2 mars 1972 ingicks i Helsingfors mellan Republiken Finland och Republiken Island är, försävt de hör till lagstiftningens område, i kraft såsom därom överenskommit. För verkställigheten av nämnda bestämmelser utfärdas erforderliga närmare föreskrifter genom förordning.

Helsingfors den 2 mars 1973.

Republikens President

Minister

(Översättning)

AVTAL

mellan Republiken Finland och Republiken Island för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och förhindrande av kringgående av skatt.

Republiken Finlands President och Republiken Islands President;

föranledda av önskan att ingå ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och förhindrande av kringgående av skatt;

har i detta syfte till sina befullmäktigade ombud utsett:

Republiken Finlands President:

Ministern för utrikesärendena

Kalevi Sorsa

Republiken Islands President:

Ministern för utrikesärendena

Einar Agústsson

vilka, efter att ha företett för varandra sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form,

överenskommit om följande artiklar:

KAPITEL I

Avtalets tillämpningsområde

Artikel 1

Personer på vilka avtalet är tillämpligt

Detta avtal tillämpas på personer, som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på in-

komst och förmögenhet, som uttages av envar av de avtalsslutande staterna, dess lokala myndigheter eller offentligträttsliga samfund, oberoende av sättet på vilket skatterna uttages.

2. Med skatter på inkomst och förmögenhet förstås alla skatter, som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripna skatter på vinst genom överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3. De för närvarande utgående skatter, på vilka avtalet tillämpas, är särskilt:

a) Beträffande Finland:

- 1) den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten;
 - 2) kommunalskatten;
 - 3) kyrkoskatten;
 - 4) sjömansskatten;
- (nedan "finsk skatt");

b) Beträffande Island:

- 1) den statliga inkomstskaften;
 - 2) den statliga förmögenhetsskatten;
 - 3) den kommunala inkomstskaften;
 - 4) den kommunala förmögenhetsskatten;
- (nedan "isländsk skatt").

4. Detta avtal tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som framdeles uttages utöver eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall vid slutet av varje år meddela varandra alla viktiga ändringar som vidtagits i respektive skattelagstiftning.

5. Beträffande den isländska kommunala skatten på utgifter som uppkommit i näringsverksamhet (adstödugjald), eller skatt av samma eller i huvudsak likartat slag, som framdeles uttages utöver eller i stället för denna

skatt, som ej omfattas av detta avtal, hänvisas till de särskilda bestämmelserna i punkt 4 av artikel 8 och punkt 3 av artikel 24.

KAPITEL II

Definitioner

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om icke sammanhanget föranleder annat, har i detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "Finland" åsyftar Republiken Finland, häri inbegripna de områden utanför Finlands territorialhav, inom vilka Finland enligt folkrätten och de finska lagarna om kontinentalsockeln kan utöva sina suveräna rättigheter med avseende på havsbotten och det inre därav samt dessas naturtillgångar;

b) "Island" åsyftar Republiken Island, häri inbegripna de områden, inom vilka Island enligt isländsk lag och i överensstämmelse med folkrätten kan utöva sina suveräna rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av kontinentalsockeln naturtillgångar;

c) "person" inbegriper fysisk person, bolag och varje annan enhet, som behandlas såsom särskild skattskyldig enligt gällande skattelagstiftning i endera av de avtalsslutande staterna;

d) "bolag" åsyftar varje juridisk person och varje enhet som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person i den avtalsslutande stat där den har hemvist;

e) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag, som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag, som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

f) "behörig myndighet" åsyftar beträffande Finland finansministeriet eller dess befullmäktigade representant och beträffande Island finansministern eller hans befullmäktigade representant.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar detta avtal skall, såvida icke sammanhanget föranleder annat, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke angivits särskilt, anses ha den betydelse, som uttrycket har enligt den

statens lagstiftning rörande sådana skatter, som omfattas av avtalet.

Artikel 4

Skatterättsligt hemvist

1. I detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" varje person, som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bostättning, plats för företagsledning eller varje annan liknande omständighet.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, avgöres fallet enligt följande regler:

a) Han anses ha hemvist i den avtalsslutande stat där han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i båda avtalsslutande staterna, anses han ha hemvist i den stat, med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsinstressena);

b) Om det icke kan avgöras i vilken avtalsslutande stat centrum för hans levnadsinstressen är beläget eller om han icke i någondera avtalsslutande staten har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat, där han regelmässigt vistas;

c) Om han regelmässigt vistas i båda avtalsslutande staterna eller om han icke vistas regelmässigt i någon av dem, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat där han är medborgare;

d) Om han är medborgare i båda avtalsslutande staterna eller om han icke är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 person, som ej är fysisk person, har hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses denna ha hemvist i den avtalsslutande stat, där dess verkliga ledning utövas.

Artikel 5

Fast driftställe

1. I detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, där företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

- plats för företagsledning;
- filial;
- kontor;
- fabrik;
- verkstad;
- gruva, stenbrott eller annan plats för nyttjande av naturtillgångar;
- plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbete, som varar över tolv månader.

3. Uttrycket "fast driftställe" innefattar icke:

a) användning av anordningar, avsedda uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;

b) innehav av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;

c) innehav av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg;

d) innehav av stadigvarande plats för affärsverksamhet, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning;

e) innehav av stadigvarande plats för affärsverksamhet, avsedd uteslutande för att ombesörja reklam, meddela upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller utöva annan liknande verksamhet, som är av förberedande eller biträdande art för företaget.

4. Person, som är verksam i en avtalsslutande stat för ett företag i den andra avtalsslutande staten — härunder inbegripes icke sådan oberoende representant som avses i punkt 5 — behandlas såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten, om han innehar och i denna stat regelmässigt använder en fullmakt att sluta avtal i företagets namn samt verksamheten icke begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

5. Företag i en avtalsslutande stat anses icke ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten endast på den grund att företaget utövar affärsverksamhet i denna andra stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, om dessa personer därvid utövar sin sedvanliga affärsverksamhet.

6. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrolleras eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller av ett bo-

lag som utövar affärsverksamhet i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes), medför icke i och för sig att någotdera bolaget betraktas såsom ett fast driftställe för det andra bolaget.

KAPITEL III

Beskattning av inkomst

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst av fast egendom får beskattas i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

2. a) Uttrycket "fast egendom" har, om icke bestämmelserna i punkterna b och c nedan föranleder annat, den betydelse som uttrycket har enligt skattelagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

b) Uttrycket "fast egendom" inbegriper dock alltid tillbehör till fast egendom, levande eller döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag angående fast egendom är tillämpliga, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralfyndighet, källa eller annan naturtillgång.

c) Fartyg och luftfartyg betraktas icke såsom fast egendom.

3. Inkomst, som ej är utdelad vinst, av bolags aktier och andelar, vilka medför rätt att besitta bolaget tillhörig fast egendom eller del därav, får beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

4. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på inkomst, som förvärfvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller genom varje annan användning av fast egendom.

5. Bestämmelserna i punkterna 1 och 4 tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som användes vid utövande av fritt yrke.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som förvärfvas av företag i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat, såvida icke företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från

ett där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst beskattas i den andra staten, men endast den del därav, som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från ett där beläget fast driftställe, hänföres i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst, som det kan antagas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, medges avdrag för kostnader som uppkommit för det fasta driftställets räkning — härunder inbegripna kostnader för företagets ledning och allmänna förvaltning — oavsett om kostnaderna uppkommit i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. I den mån inkomst hänförlig till ett fast driftställe enligt lagstiftningen i en avtalsslutande stat brukat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, skall bestämmelserna i punkt 2 icke hindra att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestämmes genom ett sådant förfarande. Det tillämpade fördelningssättet skall dock vara sådant att resultatet överensstämmer med de i denna artikel angivna principerna.

5. Inkomst anses icke hänförlig till ett fast driftställe endast av den anledningen att varor inköpes genom det fasta driftställets försorg för företagets räkning.

6. Vid tillämpning av föregående punkter bestämmes inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, genom samma förfarande år från år, såvida icke goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

7. Ingår i inkomsten inkomstslag, som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, beröres bestämmelserna i dessa artiklar icke av reglerna i förevarande artikel.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst som förvärvas genom utövande av sjöfart eller luftfart i internationell trafik

beskattas endast i den avtalsslutande stat där företagets verkliga ledning utövas.

2. Om den verkliga ledningen för sjöfartsföretag utövas ombord på ett fartyg, anses ledningen utövad i den avtalsslutande stat där verksamhetens utövare eller verksamhetens huvudsakliga utövare har hemvist.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas även i fall då finska eller isländska företag som utövar sjöfart eller luftfart i internationell trafik deltagar i pooler av varje slag.

4. Isländsk kommunal skatt på utgifter som uppkommit i näringsverksamhet (adstödugjald), vilken påförts fast driftställe i Island för företag som utövar i punkt 1 av denna artikel angiven verksamhet, avräknas från finsk skatt i enlighet med bestämmelserna i punkt 3 av artikel 24.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iakttages följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrives villkor, som avviker från dem som skulle ha överenskommit mellan av varandra oberoende företag, får inkomster, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

Artikel 10

Dividend

1. Dividend från ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Dividenden får emellertid beskattas i den avtalsslutande stat, där bolaget som betalar

dividenden har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat. Såvida icke bestämmelserna i punkt 3 tillämpas, får den skatt som sålunda påföres icke överstiga:

a) 5 procent av dividendens bruttobelopp, om mottagaren är ett bolag (med undantag för personsammanslutning) som direkt behärskar minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital;

b) 15 procent av dividendens bruttobelopp i övriga fall.

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 a av denna artikel får Island höja den skattesats, som uppgår till 5 procent, till 15 procent för den del av dividenden för vilken det utdelande bolaget enligt isländsk lagstiftning beskattas enligt en lägre skattesats än för bolagets icke utdelade vinst.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet för genomförandet av de i punkterna 2 och 3 avsedda begränsningarna.

Bestämmelserna i punkterna 2 och 3 av denna artikel berör icke bolagets beskattning för vinst av vilken dividenden betalas.

5. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier, gruvaktier, stiftarandelar eller andra rättigheter, fordringar icke inbegripna, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt skattelagstiftningen i den stat där det utbetalande bolaget har hemvist jämställas med inkomst av aktier.

6. Bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 tillämpas icke, om mottagaren av dividenden har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, där det utbetalande bolaget har hemvist, samt den andel av vilken dividenden i fråga härflyter äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

7. Om ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat icke påföra någon skatt på dividend, som bolaget betalar till person som ej har hemvist i denna andra stat, och ej heller någon skatt på bolagets icke utdelade vinst, även om dividenden eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgöres av inkomst, som uppkommit i denna andra stat.

2 11811/72

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

2. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av fordringsbevis, som utfärdats av staten, obligationer eller debentures, antingen de utfärdats mot säkerhet i fastighet eller ej och antingen de medför rätt till andel i vinst eller ej. Uttrycket åsyftar även inkomst av varje annat slags fordran liksom även all annan inkomst, som enligt skattelagstiftningen i den stat från vilken inkomsten härrör jämställas med inkomst av försträckning.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas icke, om mottagaren av räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken räntan härrör, samt den fordran av vilken räntan härflyter äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att det utbetalade räntebeloppet med hänsyn till den gäld, för vilken räntan erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

2. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slag av belopp som uppbäres såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk — här inbegripna biografifilmer — patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod samt för nyttjandet av

eller för rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysningar om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas icke, om mottagaren av royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken royaltyn härrör, samt den rättighet eller egendom av vilken royaltyn härflyter äger verkligt samband med rörelse, som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att det utbetalade royaltibeloppet med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller de upplysningar för vilka royaltyn erlägges, överstiger det belopp, som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i punkt 2 av artikel 6 får beskattas i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

2. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som är att hänföra till tillgångar nedlagda i ett fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, som är att hänföra till en stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, däri inbegripen vinst genom överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller i samband med överlåtelse av hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning, får beskattas i denna andra stat. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som avses i punkt 3 av artikel 23, beskattas dock endast i den avtalsslutande stat där sådan egendom enligt nämnda artikel får beskattas.

3. Vinst på grund av överlåtelse av annan än i punkterna 1 och 2 angiven egendom be-

skattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

Artikel 14

Självständigt personligt arbete

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförlig självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat om han icke i den andra avtalsslutande staten har en stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande för utövandet av verksamheten. Om han har en sådan stadigvarande anordning, får inkomsten beskattas i den andra avtalsslutande staten men endast den del därav som är hänförlig till denna stadigvarande anordning.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som utövas av läkare, advokater, ingenjörer, arkitekter, tandläkare och revisorer.

Artikel 15

Osjälvständigt personligt arbete

1. Om icke bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19, 20 och 21 föranleder annat, beskattas löner, arvoden och andra liknande ersättningar, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär genom anställning, endast i denna stat, såvida icke arbetet utföres i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utföres i denna andra stat, får ersättning som uppbäres för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utföres i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, om:

a) mottagaren vistas i denna andra stat under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under kalenderåret i fråga, och

b) ersättningen betalas av eller på uppdrag av arbetsgivare, som ej har hemvist i denna andra stat, samt

c) ersättningen ej såsom omkostnad belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning, som arbetsgivaren har i denna andra stat.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får ersättning för personligt

arbete, som utföres ombord på fartyg i internationell trafik beskattas i den avtalsslutande stat där företagets verkliga ledning utövas.

Bestämmelserna i denna punkt tillämpas även på ersättning som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för personligt arbete som utföres ombord på fiske-, salfångst- eller valfångstfartyg, även då ersättningen betalas till honom i form av viss lott eller andel av intäkten från fiske-, salfångst- eller valfångstverksamheten.

4. I fall då det personliga arbetet helt eller huvudsakligen utföres ombord på finskt eller isländskt luftfartyg beskattas i punkt 1 av denna artikel angiven ersättning endast i den avtalsslutande stat där mottagaren enligt bestämmelserna i artikel 4 av detta avtal anses ha hemvist.

Artikel 16

Styrelsearvoden

Styrelsearvoden och liknande ersättningar, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat förvaltningsorgan i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister och idrottsmän

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som offentligt uppträdande personer, såsom teater- och filmskådespelare, radio- eller televisionsartister och musiker ävensom idrottsmän förvärvar genom den verksamhet de personligen utövar i denna egenskap, beskattas i den avtalsslutande stat där verksamheten utövas.

2. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal får inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom att i den andra avtalsslutande staten tillhandahålla i punkt 1 av denna artikel avsedd persons tjänster, beskattas i den avtalsslutande stat där dessa tjänster utföres, oberoende därav om denna person har hemvist i en avtalsslutande stat eller ej.

Artikel 18

Pensioner

Om icke bestämmelserna i punkt 1 av arti-

kel 19 föranleder annat beskattas pension och annan liknande ersättning, som i anledning av tidigare anställning utbetalas till person med hemvist i avtalsslutande stat, endast i denna stat.

Artikel 19

Offentliga uppdrag

1. Ersättning, däri inbegripna pensioner, som utbetalas av en avtalsslutande stat eller dess lokala myndigheter eller offentligträttsligt samfund eller ur fonder, inrättade av dem, till en fysisk person på grund av tjänster som utförts för denna stat eller dess lokala myndigheter eller offentligträttsligt samfund vid handhavande av offentligt uppdrag får beskattas i denna stat.

2. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 18 tillämpas på ersättning eller pension, som utbetalas på grund av tjänster utförda i samband med näringsverksamhet som bedrivs av en avtalsslutande stat eller dess lokala myndigheter eller av offentligträttsligt samfund.

Artikel 20

Studerande och praktikanter

Fysisk person som vistas i en avtalsslutande stat uteslutande

a) som studerande vid universitet, högskola eller skola i denna avtalsslutande stat.

b) som affärs-, jordbruks-, skogsbruks- eller industripraktikant i denna avtalsslutande stat, eller

c) som mottagare av stipendium, understöd eller pris från religiös organisation, välgörenhetsorganisation, vetenskaplig eller pedagogisk organisation i huvudsakligt syfte att bedriva studier eller forskning vid universitet, forskningsanstalt, högskola eller annan liknande inrättning i denna avtalsslutande stat,

och som omedelbart före sådan vistelse hade hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas icke i den förstnämnda staten för

i) belopp som han erhåller från källor utanför den förstnämnda staten för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning;

ii) stipendium, understöd eller pris, som nämnes i punkt c ovan;

iii) annat studiestipendium.

Ersättning som sådan person uppbär för arbete som utföres i den förstnämnda staten under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt

icke överstiger 183 dagar under kalenderåret i fråga, beskattas icke heller i denna stat under förutsättning att sådant arbete har direkt samband med hans studier, utbildning eller forskning eller utföres uteslutande för hans uppehålle.

Artikel 21

Professorer, lärare och forskare

Person med hemvist i en avtalsslutande stat som, på inbjudan av universitet, högskola eller annan inrättning för högre utbildning eller vetenskaplig forskning i den andra avtalsslutande staten, vistas i denna stat under en tidrymd som icke överstiger två år uteslutande för att meddela undervisning eller bedriva vetenskapliga forskning vid sådan inrättning, beskattas icke i denna andra stat för ersättning som han uppbär för sådan undervisning eller forskning.

Artikel 22

Inkomster som icke uttryckligen nämnts

Inkomst som en person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär och som icke uttryckligen nämnts i föregående artiklar av detta avtal beskattas endast i denna stat.

KAPITEL IV

Beskattning av förmögenhet

Artikel 23

Förmögenhet

1. Förmögenhet bestående av sådan fast egendom, som avses i punkt 2 av artikel 6, får beskattas i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

2. Förmögenhet bestående av lös egendom som är hänförlig till tillgångar nedlagda i ett företags fasta driftställe, eller av lös egendom, som ingår i en stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, får beskattas i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen är belägen.

3. Fartyg eller luftfartyg, som användes i internationell trafik, samt lös egendom, som är hänförlig till användningen av sådana fartyg eller luftfartyg, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företagets verkliga ledning utövas.

4. Alla andra slag av förmögenhet, som innehas av person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat.

KAPITEL V

Metoder för undanröjande av dubbelbeskattning

Artikel 24

Befrielsemetod

1. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i den andra avtalsslutande staten, skall den förstnämnda staten, såvida icke bestämmelserna i punkt 2 föranleder annat, från inkomstskatten eller förmögenhetsskatten avräkna den del av inkomst- eller förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits respektive den förmögenhet som innehas i den andra avtalsslutande staten.

2. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst, som enligt bestämmelserna i artikel 10 får beskattas i den andra avtalsslutande staten, skall den förstnämnda staten från den skatt som utgår på inkomst avräkna ett belopp, motsvarande den inkomstskatt som erlagts i denna andra avtalsslutande stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga den del av inkomstskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i den andra avtalsslutande staten.

3. Om person med hemvist i Finland, som utövar i punkt 1 av artikel 8 angiven verksamhet, beträffande fast driftställe i Island är skyldig att erlagga isländsk kommunal skatt på utgifter som uppkommit i näringsverksamhet (adstödugjald), skall Finland från den skatt som i Finland utgår på denna persons inkomst avräkna ett belopp som motsvarar sagda i Island erlagda skatt.

KAPITEL VI

Särskilda bestämmelser

Artikel 25

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall

icke i den andra avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande krav, som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgarna i denna andra stat är eller kan bli underkastade.

2. Uttrycket "medborgare" åsyftar:

a) alla fysiska personer som är medborgare i en avtalsslutande stat;

b) alla juridiska personer och andra sammanlutningar som tillkommit enligt gällande lagstiftning i en avtalsslutande stat.

3. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag.

Denna bestämmelse skall icke anses medföra förpliktelse för en avtalsslutande stat att medge personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådana personliga avdrag vid beskattningen, skattebefrielser eller skattenedsättningar på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj, som medges personer med hemvist i den egna staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vilkas kapital helt eller delvis äges eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall icke i den förstnämnda avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande krav, som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som andra liknande företag i denna förstnämnda stat är eller kan bli underkastade.

5. I denna artikel avser uttrycket "beskattning" skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 26

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat gör gällande, att i en avtalsslutande stat eller i båda staterna vidtagits åtgärder, som för honom medfört eller kommer att medföra en mot detta avtal stridande beskattning, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, göra framställning i saken hos den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist.

11811/72

2. Om denna behöriga myndighet finner framställningen grundad men icke själv kan åstadkomma en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika en mot detta avtal stridande beskattning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. De kan även överlägga för att undanröja dubbelbeskattning i sådana fall som ej omfattas av detta avtal.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra för att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående punkter. Om muntliga överläggningar anses underlätta en överenskommelse, kan sådana överläggningar äga rum inom en kommission bestående av representanter för de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

Artikel 27

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är nödvändiga för att verkställa detta avtal och den interna lagstiftningen i de avtalsslutande staterna i fråga om de skatter som avses i detta avtal, såvida den beskattning som verkställs på grund av denna lagstiftning överensstämmer med detta avtal. De sålunda utbytta upplysningarna skall behandlas såsom hemliga och får icke yppas för andra personer eller myndigheter än dem som har till uppgift att fastställa eller uppbära de skatter som avses i detta avtal.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall i intet fall anses medföra förpliktelse för en avtalsslutande stat att:

a) vidtaga förvaltningsåtgärder, som avviker från lagstiftning eller förvaltningspraxis i denna stat eller i den andra avtalsslutande staten;

b) lämna uppgifter rörande enskildheter som icke kan erhållas enligt lagstiftningen eller genom sedvanligt förvaltningsförfarande i denna stat eller i den andra avtalsslutande staten;

c) lämna upplysningar, som skulle yppa affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkes-

hemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas yppande skulle strida mot den allmänna ordningen (ordre public).

Artikel 28

Diplomatiska och konsulära tjänstemän

Bestämmelserna i detta avtal påverkar icke de privilegier i beskattningshänseende, som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska eller konsulära tjänstemän.

Såvida inkomst och förmögenhet på grund av de privilegier i beskattningshänseende, som på grund av folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda internationella överenskommelser tillkommer diplomatiska eller konsulära tjänstemän, icke är föremål för beskattning i mottagarstaten, är rätten till beskattning förbehållen den utsändande staten oavsett bestämmelserna i detta avtal.

KAPITEL VII

Slutbestämmelser

Artikel 29

Ikraftträdande

1. Detta avtal skall ratificeras och ratifikationshandlingarna skall utväxlas i Reykjavik snarast möjligt.

2. Detta avtal träder i kraft med utväx-

lingen av ratifikationshandlingarna och dess bestämmelser tillämpas:

a) i fråga om inkomstskatten, på inkomst förvärvad under kalenderåret 1970 eller under räkenskapsperiod, som utlöpte under sagda kalenderår,

b) i fråga om förmögenhetsskatter, på förmögenhet som fanns i slutet av kalenderåret 1970 eller sista dagen av den räkenskapsperiod, som utlöpte under sagda kalenderår.

Artikel 30

Upphörande

Detta avtal förblir i kraft tills det uppsäges av en avtalsslutande stat. Vardera avtalsslutande staten kan på diplomatisk väg uppsäga avtalet genom underrättelse senast sex månader före utgången av varje kalenderår efter år 1975. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla:

1) i fråga om inkomstskatter, beträffande inkomst för de skatteår eller räkenskapsperioder som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare;

2) i fråga om förmögenhetsskatter, beträffande skatt som bör erläggas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

Till bekräftelse härav har de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat avtalet och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Helsingfors den 2 mars 1972 i två exemplar på finska och isländska språken, vilka båda texter har lika vitsord.

För Republiken Finland:

Kalevi Sorsa

För Republiken Island:

Einar Agústsson

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Island för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och förhindrande av kringgående av skatt.

Underhandlingar om ett skatteavtal fördes mellan Finland och Island i Helsingfors 2.—5.9.1969 och i Reykjavik 25.—29.5.1970. Såsom resultat av underhandlingarna undertecknades ett skatteavtal i Helsingfors den 2 mars 1972.

Emedan de avtalsslutande staterna bägge är medlemmar av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), har såsom underlag för skatteavtalet använts ett av nämnda organisation uppgjort utkast till skatteavtal (modellavtal). Till sin uppbyggnad och sitt innehåll följer det nya skatteavtalet sålunda tämligen långt uppbyggnaden av och innehållet i andra skatteavtal som Finland slutit på senaste tid.

Skatteavtalet är indelat i sju kapitel som följer: I Avtalets tillämpningsområde, II Definitioner, III Beskattning av inkomst, IV Beskattning av förmögenhet, V Metoder för undanröjande av dubbelbeskattning, VI Särskilda bestämmelser och VII Slutbestämmelser.

Enligt bestämmelserna i kapitel I, som gäller avtalets tillämpningsområde, tillämpas skatteavtalet på personer som har sitt hemvist i endera avtalsslutande staten eller i båda (artikel 1). I detta sammanhang kan konstateras, att bestämmelserna i artikel 25, som gäller förbud mot diskriminering, trots bestämmelsen i artikel 1 utsträcks till att omfatta även sådana medborgare i avtalsslutande stat som icke har sitt hemvist i någondera av de avtalsslutande staterna.

För Finlands del berör skatteavtalet inkomst- och förmögenhetsskatt, kommunalskatt, kyrkskatt och sjömansskatt samt för Islands del statlig och kommunal inkomst- och förmögenhetsskatt (artikel 2). Den isländska kommunala skatten på utgifter i näringsverksamhet (adstödugjald), vilken uppbärs på grundval av utgifterna vid begagnande av i Island beläget fast driftställe, vilket innehas av

företag som driver i artikel 8 avsedd sjö- och luftfart, avdras enligt artikel 24 punkt 3 från skatten i Finland, försävt den person som utöver nämnda verksamhet har sitt hemvist i Finland och är skattskyldig här.

De viktigaste allmänna definitionerna ingår i artiklarna 3, 4 och 5. De följer tämligen noggrant OECD:s modellavtal. Undantag utgör de till artikel 3 punkt 1 underpunkterna a och b förlagda bestämmelserna om kontinentalsockeln samt preciseringen i underpunkt c av begreppet "person".

Enligt bestämmelserna om skatterättsligt hemvist (artikel 4) avgörs vilken avtalsslutande stat som erhåller rätt att beskatta en person för såväl inhemsk som utländsk inkomst, om han, enligt den nationella lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten, på grund av att han har sitt hemvist i endera staten eller på annan därmed jämförbar grundval, är allmänt skattskyldig i densamma.

Såsom fast driftställe anses en sådan stadigvarande plats för affärsverksamhet, där företagets verksamhet helt eller delvis utövas (artikel 5 punkt 1). Såsom fast driftställe anses alltid i artikel 5 punkt 2 avsedda stadigvarande platser för affärsverksamhet såsom platsen för företagets ledning eller filial. I artikel 5 punkt 3 uppräknas de fall, som icke är fasta driftställen trots att de är stadigvarande platser för affärsverksamhet. En sådan plats för affärsverksamhet är bl. a. en plats som upprätthålls enbart för inköp av varor. Samma artikel innehåller ytterligare bestämmelser därom när fysisk eller juridisk person anses såsom fast driftställe för uppdragsgivare i den andra avtalsslutande staten (artikel 5 punkterna 4 och 5). Artikel 5 punkt 6 i avtalet innehåller en bestämmelse, enligt vilken ett bolag icke får betraktas såsom fast driftställe för ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller för ett bolag som där utövar affärsverk-

samhet antingen genom ett fast driftställe eller därförutan på den grund, att det förstnämnda bolaget kontrollerar det andra bolaget eller att det kontrolleras av det andra bolaget.

De punkter av skatteavtalet, vilka gäller beskattningsrättens fördelning mellan de avtalsslutande staterna (artiklarna 6—23 i kapitlet III och IV), innehåller tre olika modellösningar. För det första tillkommer rätten att beskatta vissa slags inkomster uteslutande den ena avtalsslutande staten. Enligt artikel 8 punkt 1 beskattas sålunda inkomst av internationell sjöfart endast i den stat, i vilken det företag finnes som driver dylik sjöfart. För det andra får i främsta rummet den stat, från vilken inkomst härrör, för vissa slags inkomster beskatta skattskyldig som har sitt hemvist i den andra avtalsslutande staten. Härvid åligger det den stat, i vilken den skattskyldiga har sitt hemvist, att vidtaga åtgärder för att förhindra dubbelbeskattning. Till denna grupp hör t.ex. i artikel 6 punkt 1 nämnda inkomster av fastighet. För det tredje är i fråga om somliga inkomstslag förstahandsrätten till beskattning för den stat, från vilken inkomsten härrör, begränsad till ett i avtalet bestämt maximibelopp. En sådan begränsning ingår bl. a. i artikel 10, som gäller fördelning av rätten att beskatta dividendinkomster.

Försåvitt i artiklarna 6—21 icke uttryckligen annorlunda bestämmes, beskattas inkomst som en person med hemvist i en avtalsslutande stat endast i denna (artikel 22).

I det följande behandlas i detalj bestämmelserna i artiklarna 6—21.

Inkomst av fast egendom får enligt artikel 6 punkt 1 beskattas i den avtalsslutande stat, där den fasta egendomen finns.

Med avvikelse från OECD:s modellavtal har till artikel 6 punkt 3 fogats en bestämmelse, som jämställer aktier och andelar i samfund, som äger fastighet — närmast bostadsaktiebolag, andelslag och fastighetsbolag — med fast egendom.

Inkomst av rörelse beskattas enligt artikel 7 endast i den avtalsslutande stat, där företaget är beläget. Om företaget likväl har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, får företagets inkomst, till den del den hänför sig till det fasta driftstället, beskattas i den avtalsslutande stat, där nämnda driftställe är beläget. Samma artikel innehåller vidare detaljerade definitioner om när inkomst är att anse såsom inkomst från fast driftställe.

Inkomster av internationell sjö- och luftfart beskattas enligt artikel 8 endast i den stat, där företagets verkliga ledning finns. Då företagets ledning befinner sig ombord på ett fartyg, avviker förfarandet från OECD:s modellavtal såtillvida, att ledningen i sådana fall anses utövad i den avtalsslutande stat, där trafikens utövare har sitt hemvist. Fartygets hemortshamn är sålunda icke av betydelse vid bestämmandet av beskattningsorten. Dessa bestämmelser tillämpas även på finskt eller isländskt företag deltar i internationell sjö- eller luftfartspool.

Det beskattningsbara inkomstbeloppet för företag, som står i fast förbindelse med varandra, kan korrigeras med stöd av artikel 9, då bolagen överenskommit om villkor eller iaktar ett förfarande, som koncentrerar inkomsterna till den avtalsslutande stat, som i beskattningshänseende är förmånligare.

Bestämmelserna om beskattning av dividendinkomster ingår i artikel 10 i skatteavtalet.

Enligt skatteavtalet får dividend beskattas i den avtalsslutande stat, där den person som mottagit dividenden har sitt hemvist. Dividend får även beskattas i den avtalsslutande stat, där det bolag som utbetalar dividenden är beläget. Beloppet av denna källskatt är likväl enligt punkt 2 begränsat till 5 %, om mottagaren är bolag som direkt behärskar minst 25 % av det utbetalande bolagets kapital samt i övriga fall till 15 %.

Rätten att beskatta dividendinkomster har definierats med beaktande av särdragen i den isländska lagstiftningen. Sålunda kan Island med stöd av punkt 3 höja skattefoten från 5 % till 15 % för den del av dividend, för vilken det bolag, som utdelar dividenden, enligt lagstiftningen i Island beskattas i enlighet med en lägre skattefot än för samma bolags outdelade vinst.

Med avvikelse från OECD:s modellavtal bestämmes i artikel 11, att ränta enligt huvudregeln beskattas endast i den stat, där räntetagaren har sitt hemvist.

Enligt artikel 12, som gäller royalties, är huvudregeln vid beskattningen av royalties, som erlägges till person med hemvist i den ena avtalsslutande staten, att de beskattas endast i den stat där vederbörande har sitt hemvist.

Vinst av överlåtelse av fast egendom får enligt artikel 13 beskattas i den avtalsslutande stat, där egendomen finns. Vinst av överlåtelse

av lös egendom tillhörande anläggningstillgångarna i fast driftställe eller av överlåtelse av lös egendom, tillhörande stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, får beskattas i den avtalsslutande stat där denna egendom finns, trots att företaget är beläget i den andra avtalsslutande staten eller att den person, som utövar fritt yrke, har sitt hemvist i den andra avtalsslutande staten.

Annan försäljningsvinst beskattas endast i den avtalsslutande stat, där överlåtaren har sitt hemvist.

Inkomst av självständigt personligt arbete beskattas endast i den stat, där den som utfört arbetet har sitt hemvist, försåvitt han icke har stadigvarande anordning i den andra avtalsslutande staten. Om han har en sådan stadigvarande anordning, får inkomsten till den del den härrör från denna enligt artikel 14 beskattas i den stat, där den stadigvarande anordningen finns.

Enligt artikel 15, som gäller osjälvständigt personligt arbete, är huvudregeln att rätten att beskatta bestämmes enligt den ort, där arbetet utförts. För att underlätta arbetskraftens internationella rörlighet har i punkt 2 bestämts, att inkomst av kortvarigt arbetsförhållande i den andra avtalsslutande staten beskattas i den stat, där arbetstagaren har sitt hemvist. Härvid förutsättes, att icke heller arbetsgivaren har sitt hemvist i den avtalsslutande stat, där arbetet utföres. På gottgörelse för arbete, som utförts ombord på fiske-, salfångst- eller valfångstfartyg, tillämpas samma bestämmelser som på gottgörelse för personligt arbete, som utförts ombord på fartyg i internationell trafik. Om tjänstgöringen helt eller huvudsakligast försiggår ombord på finskt eller isländskt luftfartyg, beskattas gottgörelsen endast i den stat, där arbetstagaren har sitt hemvist.

Bestämmelserna i artiklarna 16—19 om styrelsearvoden samt inkomster, som artister och idrottsmän förvärfvar genom personlig verksamhet i denna sin egenskap, ävensom om pensioner och gottgörelser för offentliga uppdrag motsvarar bestämmelserna i OECD:s modellavtal. Det enda tillägget är bestämmelsen i artikel 17 punkt 2, enligt vilken bolag som förmedlar tjänster, vilka tillhandahålls av artister och idrottsmän, får beskattas i den avtalsslutande stat där dessa tjänster har utförts.

Artikel 20, som gäller beskattning av studerande och praktikanter, liknar till sina hu-

vudprinciper OECD:s modellavtal, även om dess stadganden är mera detaljerade. Professor, lärare och forskare beskattas med stöd av artikel 21 icke i den avtalsslutande stat, där de vistas under en tid av högst två år för att meddela undervisning eller utöva vetenskaplig forskning.

Artikel 23, som gäller beskattning av förmögenhet, motsvarar bestämmelserna i OECD:s modellavtal.

Bestämmelserna om metoder för undanröjande av dubbelbeskattning ingår i kapitel V artikel 24. I fall då rätten att beskatta uteslutande ankommer på den ena avtalsslutande staten (uttrycket "beskattas endast"), behövs icke bestämmelser om förfarandet.

I Finland har man för att i internationella sammanhang förhindra dubbelbeskattning regelmässigt omfattat befrielsemetoden.

Erhåller person med hemvist i Finland eller med honom jämförbar juridisk person sådan inkomst från Island som där beskattats och denna inkomst enligt detta avtal även får beskattas i Finland, sker befrielse från skatt i Finland sålunda, att inkomsten från Island räknas såsom hos oss beskattningsbar inkomst. Skatten beräknas på detta sätt på grundval av bruttoinkomsten, varefter från skatten avdras den del, som härrör från inkomsten från Island. I Island tillämpas motsvarande förfarande.

Närmast av övervakningsskäl har för dividendinkomsternas del omfattats avräkningsmetoden. I enlighet med denna beviljar Finland personer, som har hemvist i Finland och erhåller dividendinkomster från Island, gottgörelse i form av avräkning, som motsvarar den skatt som uppburits i Island. Skatteavräkningen får dock icke överstiga det skattebelopp som i Finland uppbärs för vederbörande inkomst.

Det nya skatteavtalet innehåller ytterligare artiklar, som gäller förbud mot diskriminering (25), förfarandet vid ömsesidig överenskomelse (26), utbyte av upplysningar (27), diplomaters och konsulers privilegier (28), ikraftträdande (29) och upphörande (30).

Det nya skatteavtalet tillämpas första gången för skatteåret 1970.

Med stöd av vad ovan anförts föreslås i enlighet med 33 § regeringsformen,

att Riksdagen måtte besluta godkänna de bestämmelser i det i Helsingfors den 2 mars 1972 med Island ingångna avta-

let för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och förhindrande av kringgående av skatt, vilka kräver Riksdagens samtycke.

Emedan nämnda avtal innehåller bestämmelser vilka hör till lagstiftningens område, förelägges Riksdagen samtidigt till antagande följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Island för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och förhindrande av kringgående av skatt.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Bestämmelserna i det avtal för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och förhindrande av kringgående av skatt som den 2 mars 1972 ingicks i Helsingfors mellan Republiken Finland och Republiken Island är, försåvitt de hör till lagstiftningens område, i kraft såsom därom överenskommit. För verkställigheten av nämnda bestämmelser utfärdas erforderliga närmare föreskrifter genom förordning.

Helsingfors den 2 mars 1973.

Republikens President

Minister

(Översättning)

AVTAL

mellan Republiken Finland och Republiken Island för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och förhindrande av gringgående av skatt.

Republiken Finlands President och Republiken Islands President;

föranledda av önskan att ingå ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och förhindrande av kringgående av skatt;

har i detta syfte till sina befullmäktigade ombud utsett:

Republiken Finlands President:

Ministern för utrikesärendena

Kalevi Sorsa

Republiken Islands President:

Ministern för utrikesärendena

Einar Agústsson

vilka, efter att ha företett för varandra sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form,

överenskommit om följande artiklar:

KAPITEL I

Avtalets tillämpningsområde

Artikel 1

Personer på vilka avtalet är tillämpligt

Detta avtal tillämpas på personer, som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på in-

komst och förmögenhet, som uttages av envar av de avtalsslutande staterna, dess lokala myndigheter eller offentligträttsliga samfund, oberoende av sättet på vilket skatterna uttages.

2. Med skatter på inkomst och förmögenhet förstås alla skatter, som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripna skatter på vinst genom överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3. De för närvarande utgående skatter, på vilka avtalet tillämpas, är särskilt:

a) Beträffande Finland:

- 1) den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten;
 - 2) kommunalskatten;
 - 3) kyrkoskatten;
 - 4) sjömansskatten;
- (nedan "finsk skatt");

b) Beträffande Island:

- 1) den statliga inkomstskatten;
 - 2) den statliga förmögenhetsskatten;
 - 3) den kommunala inkomstskatten;
 - 4) den kommunala förmögenhetsskatten;
- (nedan "isländsk skatt").

4. Detta avtal tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som framdeles uttages utöver eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall vid slutet av varje år meddela varandra alla viktiga ändringar som vidtagits i respektive skattelagstiftning.

5. Beträffande den isländska kommunala skatten på utgifter som uppkommit i näringsverksamhet (adstödugjald), eller skatt av samma eller i huvudsak likartat slag, som framdeles uttages utöver eller i stället för denna

skatt, som ej omfattas av detta avtal, hänvisas till de särskilda bestämmelserna i punkt 4 av artikel 8 och punkt 3 av artikel 24.

KAPITEL II

Definitioner

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om icke sammanhanget föranleder annat, har i detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "Finland" åsyftar Republiken Finland, häri inbegripna de områden utanför Finlands territorialhav, inom vilka Finland enligt folkrätten och de finska lagarna om kontinentalsockeln kan utöva sina rättigheter med avseende på havsbotten och det inre därav samt dessas naturtillgångar;

b) "Island" åsyftar Republiken Island, häri inbegripna de områden, inom vilka Island enligt isländsk lag och i överensstämmelse med folkrätten kan utöva sina suveräna rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av kontinentalsockelns naturtillgångar;

c) "person" inbegriper fysisk person, bolag och varje annan enhet, som behandlas såsom särskild skattskyldig enligt gällande skattelagstiftning i endera av de avtalsslutande staterna;

d) "bolag" åsyftar varje juridisk person och varje enhet som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person i den avtalsslutande stat där den har hemvist;

e) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag, som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag, som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

f) "behörig myndighet" åsyftar beträffande Finland finansministeriet eller dess befullmäktigade representant och beträffande Island finansministern eller hans befullmäktigade representant.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar detta avtal skall, såvida icke sammanhanget föranleder annat, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke angivits särskilt, anses ha den betydelse, som uttrycket har enligt den

statens lagstiftning rörande sådana skatter, som omfattas av avtalet.

Artikel 4

Skatterättsligt hemvist

1. I detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" varje person, som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bostättning, plats för företagsledning eller varje annan liknande omständighet.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, avgöres fallet enligt följande regler:

a) Han anses ha hemvist i den avtalsslutande stat där han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i båda avtalsslutande staterna, anses han ha hemvist i den stat, med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsinstresserna);

b) Om det icke kan avgöras i vilken avtalsslutande stat centrum för hans levnadsinstressen är beläget eller om han icke i någondera avtalsslutande staten har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat, där han regelmässigt vistas;

c) Om han regelmässigt vistas i båda avtalsslutande staterna eller om han icke vistas regelmässigt i någon av dem, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat där han är medborgare;

d) Om han är medborgare i båda avtalsslutande staterna eller om han icke är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 person, som ej är fysisk person, har hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses denna ha hemvist i den avtalsslutande stat, där dess verkliga ledning utövas.

Artikel 5

Fast driftställe

1. I detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, där företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

- a) plats för företagsledning;
- b) filial;
- c) kontor;
- d) fabrik;
- e) verkstad;
- f) gruva, stenbrott eller annan plats för nyttjande av naturtillgångar;
- g) plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbete, som varar över tolv månader.

3. Uttrycket "fast driftställe" innefattar icke:

a) användning av anordningar, avsedda uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;

b) innehav av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;

c) innehav av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg;

d) innehav av stadigvarande plats för affärsverksamhet, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning;

e) innehav av stadigvarande plats för affärsverksamhet, avsedd uteslutande för att ombesörja reklam, meddela upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller utöva annan liknande verksamhet, som är av förberedande eller biträdande art för företaget.

4. Person, som är verksam i en avtalsslutande stat för ett företag i den andra avtalsslutande staten — härunder inbegripes icke sådan oberoende representant som avses i punkt 5 — behandlas såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten, om han innehar och i denna stat regelmässigt använder en fullmakt att sluta avtal i företagets namn samt verksamheten icke begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

5. Företag i en avtalsslutande stat anses icke ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten endast på den grund att företaget utövar affärsverksamhet i denna andra stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, om dessa personer därvid utövar sin sedvanliga affärsverksamhet.

6. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller av ett bo-

lag som utövar affärsverksamhet i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes), medför icke i och för sig att någotdera bolaget betraktas såsom ett fast driftställe för det andra bolaget.

KAPITEL III

Beskattning av inkomst

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst av fast egendom får beskattas i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

2. a) Uttrycket "fast egendom" har, om icke bestämmelserna i punkterna b och c nedan föranleder annat, den betydelse som uttrycket har enligt skattelagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

b) Uttrycket "fast egendom" inbegriper dock alltid tillhör till fast egendom, levande eller döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag angående fast egendom är tillämpliga, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralfyndighet, källa eller annan naturtillgång.

c) Fartyg och luftfartyg betraktas icke såsom fast egendom.

3. Inkomst, som ej är utdelad vinst, av bolags aktier och andelar, vilka medför rätt att besitta bolaget tillhörig fast egendom eller del därav, får beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

4. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på inkomst, som förvärfvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller genom varje annan användning av fast egendom.

5. Bestämmelserna i punkterna 1 och 4 tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som användes vid utövande av fritt yrke.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som förvärfvas av företag i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat, såvida icke företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från

ett där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst beskattas i den andra staten, men endast den del därav, som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från ett där beläget fast driftställe, hänföres i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst, som det kan antagas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, medges avdrag för kostnader som uppkommit för det fasta driftställets räkning — härunder inbegripna kostnader för företagets ledning och allmänna förvaltning — oavsett om kostnaderna uppkommit i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. I den mån inkomst hänförlig till ett fast driftställe enligt lagstiftningen i en avtalsslutande stat brukat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, skall bestämmelserna i punkt 2 icke hindra att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestämmes genom ett sådant förfarande. Det tillämpade fördelnings sättet skall dock vara sådant att resultatet överensstämmer med de i denna artikel angivna principerna.

5. Inkomst anses icke hänförlig till ett fast driftställe endast av den anledningen att varor inköpes genom det fasta driftställets försorg för företagets räkning.

6. Vid tillämpning av föregående punkter bestämmes inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, genom samma förfarande år från år, såvida icke goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

7. Ingår i inkomsten inkomstslag, som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, beröres bestämmelserna i dessa artiklar icke av reglerna i förevarande artikel.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst som förvärvas genom utövande av sjöfart eller luftfart i internationell trafik

beskattas endast i den avtalsslutande stat där företagets verkliga ledning utövas.

2. Om den verkliga ledningen för sjöfartsföretag utövas ombord på ett fartyg, anses ledningen utövad i den avtalsslutande stat där verksamhetens utövare eller verksamhetens huvudsakliga utövare har hemvist.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas även i fall då finska eller isländska företag som utövar sjöfart eller luftfart i internationell trafik deltagar i pooler av varje slag.

4. Isländsk kommunal skatt på utgifter som uppkommit i näringsverksamhet (adstödugjald), vilken påförts fast driftställe i Island för företag som utövar i punkt 1 av denna artikel angiven verksamhet, avräknas från finsk skatt i enlighet med bestämmelserna i punkt 3 av artikel 24.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iakttages följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrives villkor, som avviker från dem som skulle ha överenskommit mellan av varandra oberoende företag, får inkomster, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

Artikel 10

Dividend

1. Dividend från ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Dividenden får emellertid beskattas i den avtalsslutande stat, där bolaget som betalar

dividenden har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat. Såvida icke bestämmelserna i punkt 3 tillämpas, får den skatt som sålunda påföres icke överstiga:

a) 5 procent av dividendens bruttobelopp, om mottagaren är ett bolag (med undantag för personsammanslutning) som direkt behärskar minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital;

b) 15 procent av dividendens bruttobelopp i övriga fall.

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 a av denna artikel får Island höja den skattesats, som uppgår till 5 procent, till 15 procent för den del av dividenden för vilken det utdelande bolaget enligt isländsk lagstiftning beskattas enligt en lägre skattesats än för bolagets icke utdelade vinst.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet för genomförandet av de i punkterna 2 och 3 avsedda begränsningarna.

Bestämmelserna i punkterna 2 och 3 av denna artikel berör icke bolagets beskattning för vinst av vilken dividenden betalas.

5. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier, gruvaktier, stiftarandelar eller andra rättigheter, fordringar icke inbegripna, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt skattelagstiftningen i den stat där det utbetalande bolaget har hemvist jämställs med inkomst av aktier.

6. Bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 tillämpas icke, om mottagaren av dividenden har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, där det utbetalande bolaget har hemvist, samt den andel av vilken dividenden i fråga härflyter äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

7. Om ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat icke påföra någon skatt på dividend, som bolaget betalar till person som ej har hemvist i denna andra stat, och ej heller någon skatt på bolagets icke utdelade vinst, även om dividenden eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgöres av inkomst, som uppkommit i denna andra stat.

2 11811/72

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

2. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av fordringsbevis, som utfärdats av staten, obligationer eller debentures, antingen de utfärdats mot säkerhet i fastighet eller ej och antingen de medför rätt till andel i vinst eller ej. Uttrycket åsyftar även inkomst av varje annat slags fordran liksom även all annan inkomst, som enligt skattelagstiftningen i den stat från vilken inkomsten härrör jämställs med inkomst av försträckning.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas icke, om mottagaren av räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken räntan härrör, samt den fordran av vilken räntan härflyter äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att det utbetalade räntebeloppet med hänsyn till den gäld, för vilken räntan erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

2. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slag av belopp som uppbäres såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk — här inbegripna biograffilmer — patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod samt för nyttjandet av

eller för rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysningar om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas icke, om mottagaren av royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken royaltyn härrör, samt den rättighet eller egendom av vilken royaltyn härflyter äger verkligt samband med rörelse, som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att det utbetalade royaltybeloppet med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller de upplysningar för vilka royaltyn erlägges, överstiger det belopp, som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i punkt 2 av artikel 6 får beskattas i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

2. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som är att hänföra till tillgångar nedlagda i ett fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, som är att hänföra till en stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, däri inbegripen vinst genom överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller i samband med överlåtelse av hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning, får beskattas i denna andra stat. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som avses i punkt 3 av artikel 23, beskattas dock endast i den avtalsslutande stat där sådan egendom enligt nämnda artikel får beskattas.

3. Vinst på grund av överlåtelse av annan än i punkterna 1 och 2 angiven egendom be-

skattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

Artikel 14

Självständigt personligt arbete

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförlig självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat om han icke i den andra avtalsslutande staten har en stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande för utövandet av verksamheten. Om han har en sådan stadigvarande anordning, får inkomsten beskattas i den andra avtalsslutande staten men endast den del därav som är hänförlig till denna stadigvarande anordning.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som utövas av läkare, advokater, ingenjörer, arkitekter, tandläkare och revisorer.

Artikel 15

Osjälvständigt personligt arbete

1. Om icke bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19, 20 och 21 föranleder annat, beskattas löner, arvoden och andra liknande ersättningar, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär genom anställning, endast i denna stat, såvida icke arbetet utföres i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utföres i denna andra stat, får ersättning som uppbäres för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utföres i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, om:

a) mottagaren vistas i denna andra stat under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under kalenderåret i fråga, och

b) ersättningen betalas av eller på uppdrag av arbetsgivare, som ej har hemvist i denna andra stat, samt

c) ersättningen ej såsom omkostnad belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning, som arbetsgivaren har i denna andra stat.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får ersättning för personligt

arbete, som utföres ombord på fartyg i internationell trafik beskattas i den avtalsslutande stat där företagets verkliga ledning utövas.

Bestämmelserna i denna punkt tillämpas även på ersättning som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för personligt arbete som utföres ombord på fiske-, salfångst- eller valfångstfartyg, även då ersättningen betalas till honom i form av viss lott eller andel av intäkten från fiske-, salfångst- eller valfångstverksamheten.

4. I fall då det personliga arbetet helt eller huvudsakligen utföres ombord på finskt eller isländskt luftfartyg beskattas i punkt 1 av denna artikel angiven ersättning endast i den avtalsslutande stat där mottagaren enligt bestämmelserna i artikel 4 av detta avtal anses ha hemvist.

Artikel 16

Styrelsearvoden

Styrelsearvoden och liknande ersättningar, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat förvaltningsorgan i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister och idrottsmän

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som offentligt uppträdande personer, såsom teater- och film-skådespelare, radio- eller televisionsartister och musiker ävensom idrottsmän förvärvar genom den verksamhet de personligen utövar i denna egenskap, beskattas i den avtalsslutande stat där verksamheten utövas.

2. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal får inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom att i den andra avtalsslutande staten tillhandahålla i punkt 1 av denna artikel avsedd persons tjänster, beskattas i den avtalsslutande stat där dessa tjänster utföres, oberoende därav om denna person har hemvist i en avtalsslutande stat eller ej.

Artikel 18

Pensioner

Om icke bestämmelserna i punkt 1 av arti-

kel 19 föranleder annat beskattas pension och annan liknande ersättning, som i anledning av tidigare anställning utbetalas till person med hemvist i avtalsslutande stat, endast i denna stat.

Artikel 19

Offentliga uppdrag

1. Ersättning, däri inbegripna pensioner, som utbetalas av en avtalsslutande stat eller dess lokala myndigheter eller offentligträttsligt samfund eller ur fonder, inrättade av dem, till en fysisk person på grund av tjänster som utförts för denna stat eller dess lokala myndigheter eller offentligträttsligt samfund vid handhavande av offentligt uppdrag får beskattas i denna stat.

2. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 18 tillämpas på ersättning eller pension, som utbetalas på grund av tjänster utförda i samband med näringsverksamhet som bedrivs av en avtalsslutande stat eller dess lokala myndigheter eller av offentligträttsligt samfund.

Artikel 20

Studerande och praktikanter

Fysisk person som vistas i en avtalsslutande stat uteslutande

a) som studerande vid universitet, högskola eller skola i denna avtalsslutande stat.

b) som affärs-, jordbruks-, skogsbruks- eller industripraktikant i denna avtalsslutande stat, eller

c) som mottagare av stipendium, understöd eller pris från religiös organisation, välgörenhetsorganisation, vetenskaplig eller pedagogisk organisation i huvudsakligt syfte att bedriva studier eller forskning vid universitet, forskningsanstalt, högskola eller annan liknande inrättning i denna avtalsslutande stat,

och som omedelbart före sådan vistelse hade hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas icke i den förstnämnda staten för

i) belopp som han erhåller från källor utanför den förstnämnda staten för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning;

ii) stipendium, understöd eller pris, som nämnes i punkt c ovan;

iii) annat studiestipendium.

Ersättning som sådan person uppbär för arbete som utföres i den förstnämnda staten under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt

icke överstiger 183 dagar under kalenderåret i fråga, beskattas icke heller i denna stat under förutsättning att sådant arbete har direkt samband med hans studier, utbildning eller forskning eller utföres uteslutande för hans uppehälle.

Artikel 21

Professorer, lärare och forskare

Person med hemvist i en avtalsslutande stat som, på inbjudan av universitet, högskola eller annan inrättning för högre utbildning eller vetenskaplig forskning i den andra avtalsslutande staten, vistas i denna stat under en tidrymd som icke överstiger två år uteslutande för att meddela undervisning eller bedriva vetenskapliga forskning vid sådan inrättning, beskattas icke i denna andra stat för ersättning som han uppbär för sådan undervisning eller forskning.

Artikel 22

Inkomster som icke uttryckligen nämnts

Inkomst som en person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär och som icke uttryckligen nämnts i föregående artiklar av detta avtal beskattas endast i denna stat.

KAPITEL IV

Beskattning av förmögenhet

Artikel 23

Förmögenhet

1. Förmögenhet bestående av sådan fast egendom, som avses i punkt 2 av artikel 6, får beskattas i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

2. Förmögenhet bestående av lös egendom som är hänförlig till tillgångar nedlagda i ett företags fasta driftställe, eller av lös egendom, som ingår i en stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, får beskattas i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen är belägen.

3. Fartyg eller luftfartyg, som användes i internationell trafik, samt lös egendom, som är hänförlig till användningen av sådana fartyg eller luftfartyg, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företagets verkliga ledning utövas.

4. Alla andra slag av förmögenhet, som innehas av person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat.

KAPITEL V

Metoder för undanröjande av dubbelbeskattning

Artikel 24

Befrielsemetod

1. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i den andra avtalsslutande staten, skall den förstnämnda staten, såvida icke bestämmelserna i punkt 2 föranleder annat, från inkomstskatten eller förmögenhetsskatten avräkna den del av inkomst- eller förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits respektive den förmögenhet som innehas i den andra avtalsslutande staten.

2. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst, som enligt bestämmelserna i artikel 10 får beskattas i den andra avtalsslutande staten, skall den förstnämnda staten från den skatt som utgår på inkomst avräkna ett belopp, motsvarande den inkomstskatt som erlagts i denna andra avtalsslutande stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga den del av inkomstskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i den andra avtalsslutande staten.

3. Om person med hemvist i Finland, som utövar i punkt 1 av artikel 8 angiven verksamhet, beträffande fast driftställe i Island är skyldig att erlagga isländsk kommunal skatt på utgifter som uppkommit i näringsverksamhet (adstödugjald), skall Finland från den skatt som i Finland utgår på denna persons inkomst avräkna ett belopp som motsvarar sagda i Island erlagda skatt.

KAPITEL VI

Särskilda bestämmelser

Artikel 25

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall

icke i den andra avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande krav, som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgarna i denna andra stat är eller kan bli underkastade.

2. Uttrycket "medborgare" åsyftar:

a) alla fysiska personer som är medborgare i en avtalsslutande stat;

b) alla juridiska personer och andra sammanlutningar som tillkommit enligt gällande lagstiftning i en avtalsslutande stat.

3. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag.

Denna bestämmelse skall icke anses medföra förpliktelse för en avtalsslutande stat att medge personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådana personliga avdrag vid beskattningen, skattebefrielser eller skattenedsättningar på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj, som medges personer med hemvist i den egna staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vilkas kapital helt eller delvis äges eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall icke i den förstnämnda avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande krav, som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som andra liknande företag i denna förstnämnda stat är eller kan bli underkastade.

5. I denna artikel avser uttrycket "beskattning" skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 26

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat gör gällande, att i en avtalsslutande stat eller i båda staterna vidtagits åtgärder, som för honom medfört eller kommer att medföra en mot detta avtal stridande beskattning, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, göra framställning i saken hos den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist.

11811/72

2. Om denna behöriga myndighet finner framställningen grundad men icke själv kan åstadkomma en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika en mot detta avtal stridande beskattning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. De kan även överlägga för att undanröja dubbelbeskattning i sådana fall som ej omfattas av detta avtal.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra för att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående punkter. Om muntliga överläggningar anses underlätta en överenskommelse, kan sådana överläggningar äga rum inom en kommission bestående av representanter för de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

Artikel 27

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är nödvändiga för att verkställa detta avtal och den interna lagstiftningen i de avtalsslutande staterna i fråga om de skatter som avses i detta avtal, såvida den beskattning som verkställs på grund av denna lagstiftning överensstämmer med detta avtal. De sålunda utbytta upplysningarna skall behandlas såsom hemliga och får icke yppas för andra personer eller myndigheter än dem som har till uppgift att fastställa eller uppbära de skatter som avses i detta avtal.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall i intet fall anses medföra förpliktelse för en avtalsslutande stat att:

a) vidtaga förvaltningsåtgärder, som avviker från lagstiftning eller förvaltningspraxis i denna stat eller i den andra avtalsslutande staten;

b) lämna uppgifter rörande enskildheter som icke kan erhållas enligt lagstiftningen eller genom sedvanligt förvaltningsförfarande i denna stat eller i den andra avtalsslutande staten;

c) lämna upplysningar, som skulle yppa affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkes-

hemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas yppande skulle strida mot den allmänna ordningen (ordre public).

Artikel 28

Diplomatiska och konsulära tjänstemän

Bestämmelserna i detta avtal påverkar icke de privilegier i beskattningshänseende, som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska eller konsulära tjänstemän.

Sävida inkomst och förmögenhet på grund av de privilegier i beskattningshänseende, som på grund av folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda internationella överenskommelser tillkommer diplomatiska eller konsulära tjänstemän, icke är föremål för beskattning i mottagarstaten, är rätten till beskattning förbehållen den utsändande staten oavsett bestämmelserna i detta avtal.

KAPITEL VII

Slutbestämmelser

Artikel 29

Ikraftträdande

1. Detta avtal skall ratificeras och ratifikationshandlingarna skall utväxlas i Reykjavik snarast möjligt.

2. Detta avtal träder i kraft med utväx-

lingen av ratifikationshandlingarna och dess bestämmelser tillämpas:

a) i fråga om inkomstskatten, på inkomst förvärvat under kalenderåret 1970 eller under räkenskapsperiod, som utlöpte under sagda kalenderår,

b) i fråga om förmögenhetsskatter, på förmögenhet som fanns i slutet av kalenderåret 1970 eller sista dagen av den räkenskapsperiod, som utlöpte under sagda kalenderår.

Artikel 30

Upphörande

Detta avtal förblir i kraft tills det uppsäges av en avtalsslutande stat. Vardera avtalsslutande staten kan på diplomatisk väg uppsäga avtalet genom underrättelse senast sex månader före utgången av varje kalenderår efter år 1975. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla:

1) i fråga om inkomstskatter, beträffande inkomst för de skatteår eller räkenskapsperioder som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare;

2) i fråga om förmögenhetsskatter, beträffande skatt som bör erläggas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

Till bekräftelse härav har de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat avtalet och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Helsingfors den 2 mars 1972 i två exemplar på finska och isländska språken, vilka båda texter har lika vitsord.

För Republiken Finland:

Kalevi Sorsa

För Republiken Island:

Einar Agústsson

Hallituksen esitys Eduskunnalle Islannin kanssa tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä.

Suomen ja Islannin välillä käytiin verosopimusneuvottelut Helsingissä 2.—5.9.1969 ja Reykjavikissa 25.—29.5.1970. Neuvottelujen tuloksena allekirjoitettiin verosopimus Helsingissä 2 päivänä maaliskuuta 1972.

Koska kumpikin sopimusvaltio on Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) jäsen, otettiin verosopimuksen pohjaksi mainitun järjestön laatima verosopimusluonnos (mallisopimus). Siten uusi verosopimus noudattaa rakenteeltaan ja sisällöltään Suomen viime aikoina solmimien muiden verosopimusten rakennetta ja sisältöä varsin pitkälle.

Verosopimus jakaantuu seitsemään lukuun, jotka ovat seuraavat: I Sopimuksen soveltamisala, II Määritelmät, III Tulon verottaminen, IV Omaisuuden verottaminen, V Kaksinkertaisen verotuksen poistamismenetelmät, VI Erityiset määräykset ja VII Loppumääräykset.

Sopimuksen soveltamisalaa koskevan I luvun määräysten mukaan verosopimusta sovelletaan jommassakummassa tai kummassakin sopimusvaltiossa asuviin henkilöihin (1 artikla). Tässä yhteydessä voidaan todeta, että 1 artiklan määräyksestä huolimatta ulottuvat syrjintää koskevat 25 artiklan määräykset myös sellaisiin sopimusvaltion kansalaisiin, jotka eivät asu kummassakaan sopimusvaltiossa.

Suomen osalta verosopimus koskee tulo- ja omaisuusveroa, kunnallisveroa, kirkollisveroa ja merimiesveroa sekä Islannin osalta valtion tulo- ja omaisuusveroa ja kunnallista tulo- ja omaisuusveroa (2 artikla). Islannin kunnallinen liikemenovero, jota kannetaan kulujen perusteella 8 artiklan mukaista meri- ja ilmakuljettusta harjoittavan yrityksen kiinteän toimipaikan käyttämisestä Islannissa, vähennetään 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti Suomen verosta, mikäli mainittua toimintaa harjoittava henkilö asuu Suomessa ja on täällä verovelvollinen.

Tärkeimmät yleismääritelmät on sijoitettu 3, 4 ja 5 artikloihin. Määritelmäartiklat noudattavat melko tarkkaan OECD:n mallisopimusta. Poikkeuksena ovat 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtiin sijoitetut määräykset mannermaajalustasta sekä c alakohdan ”henkilö”-käsitettä koskeva täsmennys.

Verotuksellista kotipaikkaa koskevien määräysten (4 artikla) mukaan ratkaistaan, kumpi sopimusvaltio saa oikeuden verottaa tiettyä henkilöä sekä koti- että ulkomaisista tuloista, jos hän kummankin sopimusvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan on asumisen tai siihen rinnastettavan muun perusteen nojalla siellä yleisesti verovelvollinen.

Kiinteänä toimipaikkana pidetään sellaista kiinteää liikepaikkaa, jossa liiketoimintaa harjoitetaan joko kokonaan tai osaksi (5 artiklan 1 kohta). Kiinteänä toimipaikkana pidetään aina 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kiinteitä liikepaikkoja, kuten liikkeen johtopaikkaa tai sivuliikettä. Sopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa luetellaan ne tapaukset, jotka eivät ole kiinteitä toimipaikkoja, vaikka ovatkin kiinteitä liikepaikkoja. Tällainen liikepaikka on muun muassa liikepaikka, jota pidetään yksinomaan tavaroiden ostamista varten. Samassa artiklassa on vielä määräykset siitä, milloin fyysinen tai juridinen henkilö katsotaan toisessa sopimusvaltiossa olevan toimeksiantajan kiinteäksi toimipaikaksi (5 artiklan 4 ja 5 kohdat). Sopimuksen 5 artiklan 6 kohdassa on määräys, jonka mukaan yhtiötä ei saa pitää toisessa sopimusvaltiossa sijaitsevan yhtiön tai siellä kiinteää toimipaikkaa hyväksi käyttäen taikka ilman sitä liiketoimintaa harjoittavan yhtiön kiinteänä toimipaikkana sillä perusteella, että ensiksi mainittu valvoo tätä toista yhtiötä tai että tämä toinen yhtiö valvoo sitä.

Verosopimuksen niissä kohdissa, jotka koskevat verottamisoikeuden jakautumista sopi-